

[Qvist Jørgensen]

tik, der var af, at behandlerne har taget afstand fra at deltage i en socialpædagogisk behandling sideløbende med, at der finder en højdosering af metadon sted. Jeg må gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, at behandlerne naturligvis ved, hvad de har med at gøre. Det er dem, der har erfaringen. Det er dem, der har en viden. Det er dem, der har viden om, at det faktisk ikke nytter at lave en socialpædagogisk foranstaltning, hvis folk er dopede med forskellige stoffer, herunder metadon. Det er det, behandlerne har sagt til os. Det er forholdsvis tydeligt, synes jeg.

Agerschou (SF):

Ministeren har valgt at kalde redegørelsen en redegørelse »om de forskellige sider af narkotikaproblemet«. Det skal jeg sandelig love for! Socialministeren har valgt at præsentere alt godt fra havet vedrørende narkotikaproblemer, og det er oven i købet lykkedes at blande også landbrugsministeriet ind i redegørelsen – med et noget uheldigt resultat, mener jeg, men det skal jeg komme tilbage til senere.

Når ministeren har valgt at gøre det på den måde, skal redegørelsen jo både blive tynd og overfladisk, og det er den da også blevet. Den indeholder ikke mange helt konkrete forslag, og derfor bliver jeg nødt til i mit indlæg at stille en række spørgsmål til ministeren, som jeg naturligvis regner med at få besvaret i løbet af debatten.

En af de ting, redegørelsen gør en del ud af, er den stadig tilbagevendende diskussion om metadonbehandling. Der siges bl.a., at regeringen finder, at der er behov for større fleksibilitet i brugen af metadon i forbindelse med socialpædagogisk støtte. Senere i redegørelsen skriver ministeren, at behandling af stofmisbrugere er og fortsat hovedsagelig vil være en socialpædagogisk opgave. Jeg er enig med ministeren i, at sådan burde det være, men jeg er i tvivl om, hvorvidt man i dag kan sige, at behandling af stofmisbrugere hovedsagelig er en socialpædagogisk opgave. Jeg har en mistanke om, at store dele af den behandling, der rent faktisk finder sted, er medicinsk. Det har været svært at finde tal for, og derfor vil jeg spørge ministeren, om han vil iværksætte en undersøgelse af, hvor mange stofmisbrugere der gennem f.eks. et år

har været gennem en decideret langvarig metadonbehandling el.lign., der varede over 4 uger, og hvor mange der gennem det samme år har været gennem en rent socialpædagogisk behandling. Jeg kan oplyse, at jeg har fået at vide, at der i Vejle amt er lige så mange stofmisbrugere, der er under rent medicinsk behandling, som der er misbrugere, der er under socialpædagogisk behandling. Det betyder, at det, ministeren har skrevet i sin redegørelse, rent faktisk ikke passer.

I redegørelsen – sp. 4162 i Folketingstidende – står der, at »behandlingssystemets målsætninger bør være realistiske og opnåelige for stofmisbrugeren«. Den sætning har jeg grundet en del over. Hvad betyder egentlig ordet »realistisk«? Målet for behandlingen af stofmisbrugere herhjemme har hidtil været at sætte stofmisbrugere i stand til at leve en stoffri tilværelse. Er det det mål, socialministeren nu er i færd med at ændre? Det er jeg bange for. Det vil sige, at man er i gang med at lave en ændring, så man for en gruppe stofmisbrugere vil have det mål at gøre de pågældende til gode og velfungerende metadonister, og andre stofmisbrugere, der endnu ikke er kvalificeret til at få den særlige behandling, kan uddanne sig til eller avancere til metadonist. Der skal være nogle kriterier for at opnå vedvarende metadonbehandling, og det vil sige, at man som stofmisbruger kan uddanne sig til eller avancere til det. Jeg synes, at det vigtigste problem at få afklaret under debatten i dag er, om ministeren er i gang med at ændre målet for behandlingen af stofmisbrugere, sådan som vi har kendt det hidtil herhjemme.

Der er en del ting i redegørelsen, man godt kan undre sig over. På sp. 4156-57 står der: »De centrale myndigheder vil fortsat støtte de lokale myndigheder med den fornødne bistand til at varetage disse opgaver.« Der er tale om behandling af stofmisbrugere. Jeg vil spørge ministeren: hvordan vil de centrale myndigheder det? Så vidt jeg ved, har socialministerens kollega indenrigsministeren haft travlt med at nedskære amtskommunernes og kommunernes bloktilskud, så mulighederne for at løse de opgaver er blevet mindre. Jeg vil gerne have at vide, hvordan socialministeren har tænkt sig at det skulle foregå.

På sp. 4157 omtaler ministeren »politiets og toldmyndighedernes indsats for at reduce-